

GRID

Intern faglig debat på Kunstakademiets Arkitektskole, Afd 6

Einig zu sein ist göttlich und gut; woher ist die Sucht denn
Unter den Menschen, daß nur Eines und Einer nur sei?
HÖLDERLIN

N° 33 Maj 2000

Ketchupkongens kærlighed til Monet

Det var for 50 år siden. Og det var i går. En knægt på 14 besøger Frankrig på knallert. Han har krydset Kanalen med en kammerat på et skib der fragtede kvæg. Han har ikke en rød reje. Han kommer fra Irland hvor hans far er en underordnet kommunalansat. Allerede dengang kaldes Anthony J F O'Reilly altid bare 'Tony'. Véd man, når man er 14, hvad man vil med livet? Nej. Og det gælder for Tony såvel som for alle andre. Han vil bare gerne se noget af landet, han drømmer om vide horisonter, og træner de lægge, der senere skal tjene ham som *innerwing* på rugbylandsholdet, med vældige, ustyrlige tramp i pedalerne. Det er på den måde, Tony og hans kammerat når til Rouen. Dér hvor englænderne satte Jeanne d'Arc på bålet. Irlænderne har altid haft en vis nysgerrighed over for disse ting. Men da de står foran Katedralen, er det skønheden som overvælder de to drenge. En mærkelig, foruroligende følelse, som de allerede har oplevet ved landskaberne, men aldrig før ved et bygningsværk. På en fortovscafé, hvor de sidder opslugt af mesterværket, bliver de tiltalt af en indfødt. En venlig gamling - hvad ellers? - en pensioneret skolelærer, som gerne vil give dem et lille foredrag. Om lyset i Normandiet, og om de kunstnere der har gjort denne luft, der så ofte er vasket igennem af regnen, til det aldrig før sete i maleriet. Om Monet og hans begejstring for Katedralen. Om hans malerier hvor lys og stof er blevet ét. Det var for 50 år siden. Og det var i går. Det var for et par dage i New York, hvor en mystisk køber ved Sotherby's erhvervede sig et billede af vismanden fra Giverny, *Le Portail (Soleil)*... for 24,2 millioner dollars (den næsthøjeste pris nogen sinde betalt for et maleri). Den forelskede auktionsbyder var, som man allerede vil have gættet, Tony. *The Great Tony*, der i flammende stil bærer sine mere end 60 år, har stadig brede skuldre, og er blevet en af klodens mægtigste mænd. En forretningsmand om nogen. Direktør for det amerikanske H J Heinz Company, ketchup'ens konge, kort sagt. En gigant som har spredt sine investeringer og gør sig i aviser, luksusartikler, hoteller, transport. En sådan mand kan ikke være andet end kunstelsker! Og Tony og hans hustru - datter af en skibsreder, og lige så hovedrig som han - behøver ikke at gå på museum for at se Turner, Matisse og Picasso. Men netop denne Monet, *Le Portail (Soleil)*..., har Tony lovet at vise for sine landsmænd, inden den skal finde velfortjent hvile på hans slot, med tilhørende stutteri, i Normandiet. Tony havde en idé. En idé der var lige så uhåndgribelig som Monets kunst. Hvilket dog ikke har berøvet ham hans sunde sans: "At udskrive en check af den størrelse, vil altid gøre lidt ondt". Betyggende, ikke?

Armelle Héliot: Le roi du ketchup amoureux de Monet (Le Figaro, 19 V 00)